

LACKFI JÁNOS

Közkönyvtár

Zsolnai Györgynek

Belépek, és köröttem, mint intim budoárban,
A könyvek, könyvek, könyvek selyem-műbőrruhásan.
Kivillan a fehér hús a felhasadt gerincen.
A cím, a név kacsintgat: „kicsim, vigyél el innen!”.
Hótestüket a polcról leemelheti bárki,
Laponként vetkeződnek, titkaikba belátni.
Margókon tetoválást pergamenjük villogtat,
Míg színlelt sóhajokkal betűik elsuhognak.
Kacéran cénarajtok felajzni hivatottak,
Vonaglik vontatottan, és kitárul a sok lap.
A diák kézremegve belétúr izgatottan,
Kapkodva olvas, ugrál, arcán lázrózsa lobban.
Van, kinek asztalán most nagy tornyok magasodnak,
S ő szenvedélybetegként sápadtan imbolyog csak.
Perverz intim terében a kutatófülkéknek
Cellulózra tapadtan beesett szemű lények.
Az óriás kupleráj, a könyvtár, mint a kaptár,
Kitámolyogsz kiégve: kis pénz – kis kéjt ha kaptál.
Büfé-fasírt émelyget, rossz kávéból fejed fáj,
És mint akit megverték, érzed, megint elbuktál,
Pedig hányszor fogadtad, hogy ide soha többet,
De erre hord a lépted, a busz erre zötyögtet!
A beteges tudásvágy, kicsinyes vizsgadrukkod
Mindegyre azt susogja, hogy újra el kell buknod!

Míg valahol a kéjenc irigy magányban éppen
Szűz kötetet szagolgat, lapozgat háremében.

Az adóhivatal balladája

Főhajtás Robert Burns mester előtt

Jött a Terrorista,
bizony nem kismiska,
kezében nem bicska,
hanem láncos bomba,
dől a székház romba,
égbe röppen, hajjaj,
pokolra
az adóhivatallal!

Vígak, mint négerek,
legény, lány, vén, gyerek,
nincs adószám, remek,
megkérik az árát,
de nem adnak számlát,
pörögnek zshivajjal,
pokolra
az adóhivatallal!

Nem kell állni sorba,
mint nyáladzó csorda,
kedvünk sose csorba,
van házi bor, lekvár,
a gigánk le-fel jár,
Isten hozzád, jaj-baj,
pokolra
az adóhivatallal!

Adótisztek szépen
keringőznek égen,
és a tánc hevében
csordul verejtékük,
nem packáznak vélünk,
száll sok íróasztal,
pokolra
az adóhivatallal!